

Brussel, 2 december 2025
(OR. en)

15648/25

Interinstitutioneel dossier:
2025/0366(NLE)

LIMITE

ANTIDISCRIM 111
COCON 70
COHOM 170
COPEN 355
DROIPEN 142
EDUC 458
FREMP 343
JAI 1723
MIGR 435
SOC 789

WETGEVINGSBESLUITEN EN ANDERE INSTRUMENTEN

Betreft: BESLUIT VAN DE RAAD betreffende het namens de Europese Unie in te nemen standpunt in het Comité van de Partijen bij het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, tijdens de 19e vergadering van dat comité, over de aanbevelingen en conclusies gericht tot bepaalde partijen inzake hun uitvoering van dat verdrag met betrekking tot aangelegenheden die verband houden met justitiële samenwerking in strafzaken, asiel en non-refoulement

BESLUIT (EU) 2025/... VAN DE RAAD

van ...

**betreffende het namens de Europese Unie in te nemen standpunt
in het Comité van de Partijen bij het Verdrag van de Raad van Europa
inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld,
tijdens de 19e vergadering van dat comité, over de aanbevelingen en conclusies
gericht tot bepaalde partijen inzake hun uitvoering van dat verdrag
met betrekking tot aangelegenheden die verband houden met justitiële samenwerking
in strafzaken, asiel en non-refoulement**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 78, lid 2,
artikel 82, lid 2, en artikel 84, in samenhang met artikel 218, lid 9,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (het “verdrag”) werd door de Unie gesloten bij Besluit (EU) 2023/1075 van de Raad¹ met betrekking tot de instellingen en het openbaar bestuur van de Unie, en bij Besluit (EU) 2023/1076 van de Raad² met betrekking tot aangelegenheden die verband houden met justitiële samenwerking in strafzaken, asiel en non-refoulement, voor zover die aangelegenheden onder de exclusieve bevoegdheid van de Unie vallen. Het verdrag is voor de Unie op 1 oktober 2023 in werking getreden.
- (2) Op grond van artikel 66, lid 1, van het verdrag moet de Groep van deskundigen inzake actie tegen geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (*Group of experts on action against violence against women and domestic violence* – “GREVIO”) toezien op de uitvoering van het verdrag door de partijen daarbij (de “partijen”). Overeenkomstig artikel 68, lid 11, van het verdrag neemt GREVIO haar rapport en conclusies aan betreffende de maatregelen die door de betrokken partij zijn genomen tot uitvoering van de bepalingen van het verdrag.

¹ Besluit (EU) 2023/1075 van de Raad van 1 juni 2023 over de sluiting, namens de Europese Unie, van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, met betrekking tot de instellingen en het openbaar bestuur van de Unie (PB L 143 I van 2.6.2023, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Besluit (EU) 2023/1076 van de Raad van 1 juni 2023 over de sluiting, namens de Europese Unie, van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, met betrekking tot aangelegenheden die verband houden met justitiële samenwerking in strafzaken en met betrekking tot asiel en non-refoulement (PB L 143 I van 2.6.2023, blz. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

- (3) Het Comité van de Partijen (het “Comité”) kan aanbevelingen aannemen die gericht zijn tot de betrokken partij, overeenkomstig artikel 68, lid 12, van het verdrag, op basis van het rapport en de conclusies van GREVIO. Dergelijke aanbevelingen maken onderscheid tussen maatregelen die zo spoedig mogelijk moeten worden genomen, met de verplichting om binnen een periode van drie jaar daarover verslag aan het Comité uit te brengen, en maatregelen die weliswaar belangrijk zijn, maar niet even urgent. Na die periode van drie jaar moet de betrokken partij op tien specifieke gebieden van het verdrag verslag uitbrengen aan het Comité over de genomen maatregelen. Op basis van dat rapport en eventuele aanvullende informatie moet het Comité door het secretariaat van het Comité opgestelde conclusies aannemen over de uitvoering van die aanbevelingen.
- (4) Op grond van artikel 68, lid 3, van het verdrag worden de evaluatieprocedures na de initiële basisevaluatieprocedure van GREVIO opgedeeld in rondes (de “thematische evaluatierondes”). De eerste thematische evaluatieronde heeft als titel “Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice” (Vertrouwen opbouwen door middel van ondersteuning, bescherming en recht) en heeft betrekking op 20 artikelen van het verdrag, namelijk de artikelen 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 en 56. Tijdens zijn 17e vergadering op 17 december 2024 heeft het Comité een besluit aangenomen over de door het Comité vast te stellen aanbevelingen in het licht van de rapporten die GREVIO heeft aangenomen in het kader van de eerste thematische evaluatieronde, vervat in document IC-CP(2024)10 rev.

- (5) Naar verwachting zal het Comité tijdens zijn 19e vergadering op 11 december 2025 de volgende ontwerpaanbevelingen (één op basis van de basisevaluatieronde en zeven op basis van de eerste thematische evaluatieronde) en ontwerpconclusies aannemen over de uitvoering van het verdrag door negen partijen (respectievelijk, de “ontwerpaanbevelingen” en de “ontwerpconclusies”, en gezamenlijk de “beoogde handelingen”):
- aanbeveling betreffende de uitvoering van het Verdrag van Istanbul, gericht tot het Verenigd Koninkrijk, vervat in document IC-CP(2025)22prov;
 - aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Andorra, vervat in document IC-CP(2025)23prov;
 - aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot België, vervat in document IC-CP(2025)24revprov;
 - aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Frankrijk, vervat in document IC-CP(2025)25prov;
 - aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Italië, vervat in document IC-CP(2025)26prov;

- aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Nederland, vervat in document IC-CP(2025)27prov;
- aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Portugal, vervat in document IC-CP(2025)28prov;
- aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Servië, vervat in document IC-CP(2025)29prov, en
- conclusies over de uitvoering van de door het Comité van de Partijen aangenomen aanbevelingen ten aanzien van Polen, vervat in document IC-CP(2025)30prov.

- (6) De beoogde handelingen hebben betrekking op de uitvoering van de bepalingen van het verdrag die verband houden met justitiële samenwerking in strafzaken, zoals aangelegenheden in verband met de bescherming en ondersteuning van slachtoffers van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld. De beoogde handelingen betreffen ook de uitvoering van de bepalingen van het verdrag die verband houden met asiel en non-refoulement. Die aangelegenheden vallen onder het acquis van de Unie, met name Richtlijn 2003/86/EG van de Raad³, Richtlijnen 2012/29/EU⁴, (EU) 2024/1346⁵ en (EU) 2024/1385⁶ van het Europees Parlement en de Raad, en Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad⁷. De beoogde handelingen zullen rechtsgevolgen hebben, aangezien zij een beslissende invloed kunnen hebben op de inhoud van het recht van de Unie, in de zin dat ze in de toekomst gevolgen kunnen hebben voor de uitlegging van de relevante bepalingen van het verdrag. Het is daarom passend het standpunt te bepalen dat namens de Unie in het Comité moet worden ingenomen met betrekking tot aangelegenheden die verband houden met justitiële samenwerking in strafzaken, asiel en non-refoulement.

³ Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (PB L 251 van 3.10.2003, blz. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

⁴ Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ van de Raad (PB L 315 van 14.11.2012, blz. 57, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

⁵ Richtlijn (EU) 2024/1346 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (PB L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

⁶ Richtlijn (EU) 2024/1385 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (PB L, 2024/1385, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

⁷ Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU (PB L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (7) Opgemerkt moet worden dat de ontwerpaanbevelingen met betrekking tot een aantal artikelen van het verdrag slechts gedeeltelijk onder de bevoegdheid van de Unie vallen. Wat die artikelen betreft, mag dit besluit geen afbreuk doen aan de bevoegdheid van de lidstaten. Dit betekent bijvoorbeeld dat, wat de ontwerpaanbevelingen over de artikelen 49 en 50 van het verdrag betreft, dit besluit geen afbreuk mag doen aan de bevoegdheid van de lidstaten inzake de interne organisatie en het beheer van hun rechtsstelsels; wat de ontwerpaanbevelingen over de artikelen 11 en 20 van het verdrag betreft, dit besluit geen afbreuk mag doen aan de bevoegdheid van de lidstaten inzake de organisatie en verstrekking van gezondheidsdiensten en geneeskundige verzorging; wat de ontwerpaanbevelingen over artikel 14 van het verdrag betreft, dit besluit geen afbreuk mag doen aan de bevoegdheid van de lidstaten inzake de inhoud van het onderwijs en de opzet van de onderwijsstelsels; en wat de ontwerpaanbevelingen over artikel 31 van het verdrag betreft, dit besluit geen afbreuk mag doen aan de bevoegdheid van de lidstaten op het gebied van het familierecht.

- (8) Wat het Verenigd Koninkrijk betreft, houdt de ontwerpaanbeveling onder meer in dat het nodig is dat het land: de bestaande wettelijke definities in overeenstemming brengt met het verdrag (artikel 3 van het verdrag); ervoor zorgt dat de bepalingen van het verdrag zonder discriminatie worden uitgevoerd, en in het beleid de perspectieven en behoeften integreert van vrouwen die worden blootgesteld aan intersectionele discriminatie (artikel 4 van het verdrag); zorgt voor passende en duurzame financiële middelen voor alle beleidsmaatregelen ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en duurzame financiering voor relevante maatschappelijke organisaties (artikel 8 van het verdrag); de erkenning en ondersteuning van maatschappelijke organisaties verbetert (artikel 9 van het verdrag); de nationale coördinerende instanties het nodige mandaat en de nodige bevoegdheden geeft en zorgt voor de coördinatie en uitvoering van beleid en maatregelen ter voorkoming en bestrijding van alle vormen van geweld tegen vrouwen en voor de onafhankelijke monitoring en evaluatie van dit beleid en deze maatregelen, op basis van relevante gegevens (artikel 10 van het verdrag); de systemen voor gegevensverzameling harmoniseert en zorgt voor de systematische verzameling van uitgesplitste gegevens over geweld tegen vrouwen (artikel 11 van het verdrag); zorgt voor opleiding voor relevante beroepskrachten over de wijze waarop adequaat kan worden gereageerd op en onderzoek kan worden gedaan naar geweld tegen vrouwen (artikel 15 van het verdrag); belemmeringen wegneemt bij de toegang tot algemene ondersteuningsdiensten (artikel 20 van het verdrag); alle slachtoffers gespecialiseerde hulp biedt via organisaties met voldoende personeel en middelen, en de hoeveelheid opvangcentra voor slachtoffers van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld vergroot, evenals de capaciteit ervan (artikelen 22 en 23 van het verdrag); ervoor zorgt dat geweld tegen een kind als een verzwarende omstandigheid kan worden beschouwd, ongeacht de relatie van de dader met het kind (artikel 46 van het verdrag); secundaire victimisatie vermindert door ervoor te zorgen dat personen die daden van geweld tegen vrouwen onderzoeken en vervolgen, over voldoende deskundigheid op dit gebied beschikken en ervoor zorgt dat zaken onverwijld en efficiënt worden behandeld (artikel 50 van het verdrag); waar nodig zorgt voor het opleggen en toepassen van spoedeisende locatieverboden (artikel 52 van het verdrag); en zorgt voor toegang tot adequate en veilige huisvesting voor alle vrouwen en meisjes tijdens de asielprocedure en voor genderbewuste normen voor opvangvoorzieningen (artikel 60 van het verdrag). Aangezien die ontwerpaanbeveling in overeenstemming is met het beleid en de doelstellingen van de Unie op het gebied van justitiële samenwerking in strafzaken, asiel en non-refoulement en geen aanleiding geeft tot bezorgdheid met betrekking tot het recht van de Unie, moet het standpunt van de Unie erin bestaan geen bezwaar te maken tegen de aanneming ervan.

- (9) Wat Andorra betreft, houden de ontwerpaanbevelingen onder meer in dat het nodig is dat het land: een alomvattende langetermijnstrategie ontwikkelt om alle onder het verdrag vallende vormen van geweld tegen vrouwen te voorkomen en te bestrijden; ervoor zorgt dat vrouwenrechtenorganisaties volledig worden betrokken bij de beleidsvorming en dat beleid regelmatig evalueert aan de hand van gedetailleerde indicatoren (artikel 7 van het verdrag); ervoor zorgt dat niet-gouvernementele organisaties (ngo's) op het gebied van vrouwenrechten voldoende subsidies en tijd krijgen om de aan hen toevertrouwde activiteiten uit te voeren (artikel 8 van het verdrag); de verzameling van uitgesplitste gegevens over alle vormen van geweld die onder het verdrag vallen, blijft uitbreiden en ervoor zorgt dat er volledige gegevens beschikbaar zijn over rechterlijke beslissingen met betrekking tot geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (artikel 11 van het verdrag); campagnes ter voorkoming van huiselijk geweld uitbreidt tot alle vormen van geweld die onder het verdrag vallen (artikel 12 van het verdrag); zorgt voor voldoende personele middelen en passende kwalificaties van beroepskrachten die aan programma's voor geweldplegers werken, minimumnormen opstelt en een specifiek programma voor plegers van seksueel geweld invoert (artikel 16 van het verdrag); ervoor zorgt dat gespecialiseerde hulpdiensten in de behoeften van slachtoffers voorzien en dat vrouwelijke migranten, vrouwelijke vluchtelingen en vrouwelijke asielzoekers volledige toegang hebben tot die diensten (artikelen 22 en 60 van het verdrag); meer inspanningen levert om politieoperaties te verbeteren door rekening te houden met alle vormen van geweld tegen vrouwen die onder het verdrag vallen, en de betrokken beroepskrachten meer voorlichting geeft (artikelen 49 en 50 van het verdrag); maatregelen neemt om te waarborgen dat alle belanghebbenden risicobeoordelingen uitvoeren voor alle vormen van geweld die onder het verdrag vallen en dat regelmatig herhalen (artikel 51 van het verdrag); ervoor zorgt dat in geval van onmiddellijk gevaar onverwijld spoedeisende locatieverboden kunnen worden uitgevaardigd, en een duidelijk rechtskader vaststelt voor een goed beheer van spoedeisende locatieverboden (artikel 52 van het verdrag); en ervoor zorgt dat voor slachtoffers van alle vormen van geweld die onder het verdrag vallen, beschermingsbevelen kunnen worden uitgevaardigd en dat schendingen worden bestraft (artikel 53 van het verdrag). Aangezien die ontwerpaanbevelingen in overeenstemming zijn met het beleid en de doelstellingen van de Unie op het gebied van justitiële samenwerking in strafzaken, asiel en non-refoulement en geen aanleiding geven tot bezorgdheid met betrekking tot het recht van de Unie, moet het standpunt van de Unie erin bestaan geen bezwaar te maken tegen de aanneming ervan.

- (10) Wat België betreft, houden de ontwerpaanbevelingen onder meer in dat het nodig is dat het land: zorgt voor een grotere samenhang van het beleid en de maatregelen met betrekking tot het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen tussen de verschillende overheidsniveaus in het land (artikel 7 van het verdrag); ervoor zorgt dat verzamelde gegevens worden uitgesplitst en dat de gegevensverzameling wordt geharmoniseerd (artikel 11 van het verdrag); ervoor zorgt dat kennis wordt bijgebracht over het begrip “vrijwillig gegeven toestemming in seksuele relaties” (artikel 14 van het verdrag); een basisopleiding en bijscholing invoert voor rechtshandhavingsambtenaren op alle niveaus en alle relevante zorgverleners, en kwaliteitsnormen voor opleidingscursussen vaststelt en verspreidt (artikel 15 van het verdrag); meer steun biedt voor het herstel en de economische onafhankelijkheid van vrouwelijke slachtoffers van geweld door middel van relevante maatregelen, en gestandaardiseerde zorgtrajecten invoert in de gezondheidszorg om ervoor te zorgen dat slachtoffers worden herkend en worden doorverwezen naar passende gespecialiseerde hulporganisaties (artikel 20 van het verdrag); de hoeveelheid uitsluitend voor vrouwen bestemde opvangcentra en de capaciteit ervan vergroot en ervoor zorgt dat vergoedingen geen belemmering vormen voor de toegang tot opvangcentra, en een nationale hulplijn opzet die als centraal contactpunt voor alle slachtoffers fungeert (artikel 22 van het verdrag); ervoor zorgt dat de voorzieningen voor bezoek onder toezicht de veiligheid van kinderen en hun moeders waarborgen en secundaire victimisatie voorkomen (artikel 31 van het verdrag); zorgt ervoor dat het openbaar ministerie prioriteit geeft aan die zaken, met een op gender gebaseerd en slachtoffergericht begrip van geweld tegen vrouwen, ervoor zorgt dat er doeltreffende waarborgen zijn om ongepast gebruik van bemiddeling te voorkomen en maatregelen neemt om verschillen in de justitiële respons op alle gevallen van geweld tegen vrouwen te voorkomen (artikelen 49 en 50 van het verdrag); belemmeringen voor het gebruik van spoedeisende locatieverboden, beschermingsbevelen en contactverboden wegneemt, ervoor zorgt dat dergelijke bevelen en verboden beschikbaar en toegankelijk zijn voor alle slachtoffers en dat zij onafhankelijk van andere procedures kunnen worden aangevraagd (artikelen 52 en 53 van het verdrag); en de uitvoering van bestaande beschermingsmaatregelen evalueert en ervoor zorgt dat alle bestaande maatregelen in de praktijk worden toegepast voor slachtoffers van alle vormen van geweld die onder het verdrag vallen (artikel 56 van het verdrag). Aangezien die ontwerpaanbevelingen in overeenstemming zijn met het beleid en de doelstellingen van de Unie op het gebied van justitiële samenwerking in strafzaken en geen aanleiding geven tot bezorgdheid met betrekking tot het recht van de Unie, moet het standpunt van de Unie erin bestaan geen bezwaar te maken tegen de aanneming ervan.

- (11) Wat Frankrijk betreft, houden de ontwerpaanbevelingen onder meer in dat het nodig is dat het land: een overkoepelende langetermijnstrategie ontwikkelt om alle onder het verdrag vallende vormen van geweld tegen vrouwen te voorkomen en te bestrijden, ervoor zorgt dat er voldoende middelen worden toegewezen aan het orgaan dat het beleid ter voorkoming en bestrijding van geweld tegen vrouwen coördineert; ervoor zorgt dat vrouwenrechtenorganisaties volledig worden betrokken bij de beleidsvorming en dat beleid regelmatig wordt geëvalueerd aan de hand van vooraf vastgestelde indicatoren (artikelen 3 en 7 van het verdrag); zich blijft inspannen om te zorgen voor voldoende financiering voor beleid ter voorkoming en bestrijding van alle vormen van geweld tegen vrouwen en ervoor zorgt dat vrouwenrechtenorganisaties over voldoende en stabiele financiële middelen beschikken om hun werk uit te voeren (artikel 8 van het verdrag); ervoor zorgt dat de door de justitiële diensten verzamelde gegevens worden uitgesplitst (artikel 11 van het verdrag); meer inspanningen levert op het gebied van primaire preventie en het effect van maatregelen op dit gebied beoordeelt (artikel 12 van het verdrag); ervoor zorgt dat alle beroepskrachten die in contact komen met slachtoffers en daders een opleiding krijgen over alle vormen van geweld tegen vrouwen en dat een dergelijke opleiding wordt geëvalueerd (artikel 15 van het verdrag); minimumnormen voor programma's voor geweldplegers vaststelt en uitvoert en de effecten ervan beoordeelt (artikel 16 van het verdrag); ervoor zorgt dat er in het hele land coördinerende instanties worden opgericht en dat alle relevante instanties worden betrokken bij de nieuwe centrale faciliteiten die zijn opgezet om vrouwelijke slachtoffers te ondersteunen (artikel 18 van het verdrag); ervoor zorgt dat alle vrouwelijke slachtoffers van geweld toegang hebben tot een forensisch onderzoek en de mogelijkheid hebben om bewijsmateriaal te bewaren, en verdere maatregelen neemt om geweld tegen vrouwen met een handicap te voorkomen en te bestrijden (artikel 20 van het verdrag); ervoor zorgt dat in het hele land gespecialiseerde hulp beschikbaar is, ook voor vrouwelijke slachtoffers van geweld en hun kinderen die in opvangcentra verblijven, en ervoor zorgt dat dergelijke diensten ingaan op de digitale dimensie van geweld tegen vrouwen (artikel 22 van het verdrag);

slachtoffers van seksueel geweld medische zorg, traumazorg, forensisch onderzoek en psychologische bijstand biedt (artikel 25 van het verdrag); de veiligheid van slachtoffers en hun kinderen waarborgt bij beslissingen over voogdij- en bezoekrechten door een bredere toepassing van maatregelen ter versterking van de samenwerking tussen civiele en strafrechtbanken, en ervoor zorgt dat er voldoende voorzieningen zijn voor bezoeken onder toezicht (artikel 31 van het verdrag); zorgt voor de versterking van de maatregelen die zijn genomen om vrouwelijke slachtoffers van alle vormen van geweld die onder het verdrag vallen, aan te moedigen aangifte te doen van dergelijk geweld, en zorgt voor passende opvang- en ondersteuningsdiensten; maatregelen neemt om ervoor te zorgen dat bij meer zaken van seksueel geweld wordt overgegaan tot vervolging en inspanningen blijft leveren om te zorgen voor een passende justitiële respons op alle vormen van geweld tegen vrouwen (artikelen 49 en 50 van het verdrag); ervoor zorgt dat er in alle gevallen van geweld tegen vrouwen systematisch risicobeoordelingen worden uitgevoerd (artikel 51 van het verdrag); meer gebruikmaakt van beschermingsbevelen en ervoor zorgt dat schendingen worden bestraft (artikel 53 van het verdrag); en de secundaire victimisatie waaraan vrouwelijke slachtoffers van geweld tijdens de procedure kunnen worden blootgesteld, beperkt (artikel 56 van het verdrag). Aangezien die ontwerpaanbevelingen in overeenstemming zijn met het beleid en de doelstellingen van de Unie op het gebied van justitiële samenwerking in strafzaken en geen aanleiding geven tot bezorgdheid met betrekking tot het recht van de Unie, moet het standpunt van de Unie erin bestaan geen bezwaar te maken tegen de aanneming ervan.

- (12) Wat Italië betreft, houden de ontwerpaanbevelingen onder meer in dat het nodig is dat het land: definities van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen invoert die in overeenstemming zijn met artikel 3 van het verdrag om te zorgen voor een gemeenschappelijk gebruik van die begrippen (artikel 3 van het verdrag); ervoor zorgt dat het nationale actieplan inzake geweld tegen vrouwen gericht is op alle vormen van geweld tegen vrouwen en gepaard gaat met een tijdschema, financiële middelen en indicatoren om de vooruitgang te meten; zorgt voor doeltreffend overleg met het maatschappelijk middenveld en een betere coördinatie van de uitvoering van het relevante beleid (artikel 7 van het verdrag); zorgt voor duurzame langetermijnfinanciering voor al het beleid en alle maatregelen ter voorkoming en bestrijding van geweld tegen vrouwen, en voldoende en duurzame financiering beschikbaar stelt voor opvangcentra (artikel 8 van het verdrag); zorgt voor de verzameling en uitsplitsing van gegevens door alle belanghebbenden en de verzameling van gegevens harmoniseert (artikel 11 van het verdrag); ervoor zorgt dat kennis wordt bijgebracht over het begrip “vrijwillig gegeven toestemming in seksuele relaties” (artikel 14 van het verdrag); een basisopleiding en bijscholing voor alle relevante beroepskrachten invoert over alle vormen van geweld tegen vrouwen (artikel 15 van het verdrag); de hoeveelheid opvangcentra en de capaciteit ervan vergroot, met een adequate geografische spreiding, en onderdak waarborgt voor alle slachtoffers, ervoor zorgt dat slachtoffers van vrouwelijke genitale verminking toegang hebben tot hulplijnen, en ervoor zorgt dat voor psychologische begeleiding van kinderen die zijn blootgesteld aan huiselijk geweld of andere vormen van geweld tegen vrouwen, geen toestemming van beide ouders nodig is (artikelen 22, 23, 24 en 26 van het verdrag); veilige ruimten ter beschikking stelt waar bezoeken onder toezicht kunnen plaatsvinden met steun van beroepsbeoefenaars die zijn opgeleid op het gebied van huiselijk geweld (artikel 31);

ervoor zorgt dat diensten voor herstelrecht in gevallen van strafbare feiten die onder het verdrag vallen, met de nodige omzichtigheid worden gebruikt, op basis van de vrije en geïnformeerde toestemming van het slachtoffer (artikel 48 van het verdrag); zorgt voor tijdige en adequate reacties van rechtshandhavinginstanties op aangiften met betrekking tot alle vormen van geweld tegen vrouwen, en zorgt voor doeltreffend onderzoek en doeltreffende vervolging in dergelijke gevallen (artikelen 49 en 50 van het verdrag); zorgt voor systematische risicobeoordelingen voor slachtoffers van alle vormen van geweld tegen vrouwen op basis van handleidingen en richtsnoeren, en ervoor zorgt dat kinderen en hun specifieke risico's in de beoordeling worden opgenomen (artikel 51 van het verdrag); en ervoor zorgt dat spoedeisende locatieverboden waar nodig in de praktijk worden uitgevaardigd, bevelen worden gemonitord en er wordt gereageerd in het geval van een schending, en zorgt dat spoedeisende locatieverboden en contactverboden ook betrekking hebben op kinderen (artikelen 52 en 53 van het verdrag). Aangezien die ontwerpaanbevelingen in overeenstemming zijn met het beleid en de doelstellingen van de Unie op het gebied van justitiële samenwerking in strafzaken en geen aanleiding geven tot bezorgdheid met betrekking tot het recht van de Unie, moet het standpunt van de Unie erin bestaan geen bezwaar te maken tegen de aanneming ervan.

- (13) Wat Nederland betreft, houden de ontwerpaanbevelingen onder meer in dat het nodig is dat het land: ervoor zorgt dat in de definities in beleidsdocumenten tot uitdrukking komt dat huiselijk geweld vrouwen onevenredig hard treft en de definities in de wetgeving in overeenstemming brengt met artikel 3, punt b, van het verdrag (artikel 3 van het verdrag); ervoor zorgt dat het beleid en de genomen maatregelen in verband met het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld worden gecoördineerd en betrekking hebben op alle onder het verdrag vallende vormen van geweld tegen vrouwen, de rol van coördinerend orgaan toewijst aan volledig geïnstitutionaliseerde entiteiten met duidelijke mandaten, bevoegdheden en de nodige middelen, en de betrokkenheid van ngo's bij de beleidsvorming waarborgt (artikel 7 van het verdrag); passende en duurzame financiering invoert voor beleid en maatregelen inzake alle vormen van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld en zorgt voor passende en duurzame financiering voor vrouwenrechtenorganisaties (artikel 8 van het verdrag); de gegevenscategorieën aanpast zodat de justitiële sector en rechtshandavingsinstanties deze kunnen gebruiken en zorgt voor uitsplitsing van de gegevens (artikel 11 van het verdrag); de opleiding verbetert voor alle beroepsbeoefenaars die in contact komen met slachtoffers van geweld tegen vrouwen, met betrekking tot alle vormen van geweld die onder het verdrag vallen, en daarbij gebruikmaakt van de deskundigheid van vrouwenrechtenorganisaties (artikel 15 van het verdrag); meer inspanningen levert om de hoeveelheid opvangcentra en de capaciteit ervan te vergroten en ervoor te zorgen dat zij beter kunnen voorzien in de behoeften van vrouwen die het slachtoffer zijn van intersectionele discriminatie (artikel 22 van het verdrag); zorgt voor doeltreffend onderzoek en doeltreffende vervolging in gevallen van onder het verdrag vallend geweld tegen vrouwen en maatregelen neemt om vrouwelijke slachtoffers aan te moedigen aangifte te doen, inclusief vrouwen die het risico lopen op intersectionele discriminatie (artikelen 49 en 50 van het verdrag); maatregelen neemt om te zorgen voor genderbewuste risicobeoordelingen in gevallen van huiselijk geweld en andere vormen van geweld tegen vrouwen, als onderdeel van een respons van meerdere instanties (artikel 51 van het verdrag); en het systeem van contactverboden en spoedeisende locatieverboden overeenkomstig het verdrag herzielt en uitbreidt, om ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten dergelijke bevelen onmiddellijk kunnen uitvoeren in geval van dreigend gevaar (artikel 52 van het verdrag). Aangezien die ontwerpaanbevelingen in overeenstemming zijn met het beleid en de doelstellingen van de Unie op het gebied van justitiële samenwerking in strafzaken en geen aanleiding geven tot bezorgdheid met betrekking tot het recht van de Unie, moet het standpunt van de Unie erin bestaan geen bezwaar te maken tegen de aanneming ervan.

- (14) Wat Portugal betreft, houden de ontwerpaanbevelingen onder meer in dat het nodig is dat het land: zorgt voor passende financiële middelen voor de uitvoering van nationale strategieën en actieplannen, en voor duurzame financiering voor vrouwenrechtenorganisaties (artikel 8 van het verdrag); zorgt voor basisopleiding en bijscholing voor leden van de rechterlijke macht over alle onder het verdrag vallende vormen van geweld tegen vrouwen en ervoor zorgt dat alle relevante beroepskrachten permanent worden bijgeschoold over geweld tegen vrouwen (artikel 15 van het verdrag); ervoor zorgt dat er voldoende programma's voor plegers van huiselijk en seksueel geweld beschikbaar zijn, hiervoor minimumnormen worden vastgesteld en deze programma's worden geëvalueerd (artikel 16 van het verdrag); een gecoördineerde respons van meerdere instanties ontwikkelt inzake alle vormen van geweld tegen vrouwen (artikel 18 van het verdrag); een hulplijn opzet voor vrouwelijke slachtoffers van verschillende vormen van geweld, de hoeveelheid uitsluitend voor vrouwen bestemde opvangcentra voor slachtoffers van alle vormen van geweld tegen vrouwen vergroot, evenals de capaciteit ervan, waarborgt dat er specialistische hulpdiensten beschikbaar zijn en de verplichting afschaft dat vrouwelijke slachtoffers aangifte van een misdrijf moeten doen om toegang te kunnen krijgen tot een opvangcentrum (artikel 22 van het verdrag); prioriteit geeft aan de veiligheid en eerbiediging van de rechten van vrouwelijke slachtoffers en hun kinderen bij bezoeken onder toezicht (artikel 31 van het verdrag); zorgt voor een snelle en genderbewuste respons van rechtshandavingsfunctionarissen in alle gevallen van geweld tegen vrouwen, ook in de digitale dimensie; ervoor zorgt dat zaken doeltreffend worden onderzocht (artikelen 49 en 50 van het verdrag); het systeem van spoedeisende locatieverboden en van beschermingsbevelen of contactverboden in overeenstemming brengt met het verdrag; en ervoor zorgt dat de reikwijdte en dat de duur van beschermingsbevelen per geval worden bepaald, dat het toezicht op beschermingsbevelen wordt versterkt en dat bij schendingen van dergelijke bevelen afschrikkende sancties worden opgelegd (artikelen 52 en 53 van het verdrag). Aangezien die ontwerpaanbevelingen in overeenstemming zijn met het beleid en de doelstellingen van de Unie op het gebied van justitiële samenwerking in strafzaken en geen aanleiding geven tot bezorgdheid met betrekking tot het recht van de Unie, moet het standpunt van de Unie erin bestaan geen bezwaar te maken tegen de aanneming ervan.

- (15) Wat Servië betreft, houden de ontwerpaanbevelingen onder meer in dat het nodig is dat het land: de definitie van huiselijk geweld in alle wetten harmoniseert in overeenstemming met het verdrag, zorgt voor de doeltreffende uitvoering en monitoring van de nationale strategie, en voldoende middelen toewijst aan de bevoegde instantie(s) die verantwoordelijk is (zijn) voor de coördinatie, uitvoering, monitoring en onafhankelijke evaluatie van beleid en maatregelen ter bestrijding van alle vormen van geweld tegen vrouwen (artikelen 3 en 7 van het verdrag); zorgt voor passende en duurzame financiële middelen voor wetgeving, beleid en maatregelen ter voorkoming en bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld en zorgt voor duurzame financiering van vrouwenorganisaties die gespecialiseerde hulp verlenen aan slachtoffers (artikel 8 van het verdrag); ervoor zorgt dat verzamelde gegevens worden uitgesplitst naar relevante factoren en de gegevensverzameling wordt geharmoniseerd (artikel 11 van het verdrag); zorgt voor regelmatige preventieve maatregelen om genderstereotypen uit te bannen, en voorlichtingscampagnes bevordert over alle vormen van geweld tegen vrouwen, ook in de digitale dimensie, die gericht zijn op de gehele samenleving (artikel 12 van het verdrag); zorgt voor systematische basisopleidingen en bijscholingstrainingen voor alle relevante beroepskrachten (artikel 15 van het verdrag); de programma's voor daders van huiselijk geweld uitbreidt en hiervoor voldoende middelen ter beschikking stelt en gemeenschappelijke normen vaststelt (artikel 16 van het verdrag); de toegang van slachtoffers tot financiële steun, huisvesting en werk verbetert en zorgt voor gratis forensisch onderzoek (artikel 20 van het verdrag); het aantal opvangplaatsen vergroot om te zorgen voor veilige opvang voor alle slachtoffers, inclusief slachtoffers die te maken hebben met intersectionele discriminatie (artikel 22 van het verdrag); ervoor zorgt dat crisiscentra voor slachtoffers van verkrachting of verwijzingscentra voor slachtoffers van seksueel geweld in het hele land beschikbaar zijn, ook als het slachtoffer geen aangifte wil doen van het misdrijf (artikel 25 van het verdrag);

aanmoedigt dat aangifte wordt gedaan van elke vorm van geweld tegen vrouwen, de rechtshandavingsinstanties beter voorlicht om te zorgen voor genderbewuste reacties, de verzameling van bewijsmateriaal versterkt en maatregelen neemt om een efficiënte behandeling van zaken te waarborgen (artikelen 49 en 50 van het verdrag); zorgt voor de opleiding en begeleiding van politiefunctionarissen op het gebied van risicobeoordelingen en alle relevante instellingen bij de beoordeling betreft (artikel 51 van het verdrag); de monitoring en naleving van nood- en uitgebreide beschermingsmaatregelen verbetert, onder meer door middel van elektronische monitoring; zorgt voor samenhang in het proces en kinderen systematisch onder zowel spoedeisende beschermingsmaatregelen als beschermingsbevelen voor de lange termijn laat vallen (artikelen 52 en 53 van het verdrag); en zorgt voor de doeltreffende uitvoering van alle beschermingsmaatregelen voor slachtoffers tijdens onderzoeken en gerechtelijke procedures, en slachtoffers beschermt tegen intimidatie, represailles en revictimisatie door de eerbiediging van hun recht om naar behoren te worden geïnformeerd wanneer bevelen worden uitgevaardigd of daders worden vrijgelaten of ontsnappen (artikel 56 van het verdrag). Aangezien die ontwerpaanbevelingen in overeenstemming zijn met het beleid en de doelstellingen van de Unie op het gebied van justitiële samenwerking in strafzaken en geen aanleiding geven tot bezorgdheid met betrekking tot het recht van de Unie, moet het standpunt van de Unie erin bestaan geen bezwaar te maken tegen de aanneming ervan.

- (16) Wat Polen betreft, houden de ontwerpconclusies onder meer in dat het nodig is dat het land: ervoor zorgt dat de bepalingen van het verdrag zonder discriminatie worden uitgevoerd, en de vele vormen van discriminatie aanpakt waarmee bepaalde groepen slachtoffers worden geconfronteerd bij de toegang tot bescherming en ondersteuning (artikel 4 van het verdrag); een nationaal, alomvattend en gecoördineerd beleid ontwikkelt ter voorkoming en bestrijding van alle onder het verdrag vallende vormen van geweld tegen vrouwen, de interinstitutionele samenwerkingsmechanismen tussen autoriteiten versterkt om ervoor te zorgen dat slachtoffers toegang hebben tot ondersteunings- en beschermingsmechanismen (artikel 7 van het verdrag); meer financiële middelen beschikbaar stelt om alle vormen van geweld tegen vrouwen te voorkomen en te bestrijden, financiering verstrekt aan ngo's en ervoor zorgt dat zij deelnemen aan de uitvoering van en het toezicht op alle relevante beleidsmaatregelen (artikel 8 van het verdrag); de nodige personele en financiële middelen toewijst aan het coördinerend orgaan voor het verdrag en zorgt voor de betrokkenheid van vrouwenrechtenorganisaties (artikelen 9 en 10 van het verdrag); ervoor zorgt dat er uitgesplitste gegevens worden verzameld en de gegevensverzameling door relevante diensten wordt geharmoniseerd (artikel 11 van het verdrag); ervoor zorgt dat spoedeisende locatieverboden, contactverboden en beschermingsbevelen kunnen worden uitgevaardigd voor alle onder het verdrag vallende vormen van geweld, en sancties oplegt in het geval van schendingen (artikelen 52 en 53 van het verdrag); en zorgt voor snelle toegang tot asielprocedures voor vrouwelijke asielzoekers, zorgt voor genderbewuste procedures en het beginsel van non-refoulement handhaaft (artikelen 60 en 61 van het verdrag). Aangezien die ontwerpconclusies in overeenstemming zijn met het beleid en de doelstellingen van de Unie op het gebied van justitiële samenwerking in strafzaken, asiel en non-refoulement en geen aanleiding geven tot bezorgdheid met betrekking tot het recht van de Unie, moet het standpunt van de Unie erin bestaan geen bezwaar te maken tegen de aanneming ervan.

- (17) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 21 betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie (TEU) en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), en onverminderd artikel 4 van dat protocol, neemt Ierland niet deel aan de vaststelling van dit besluit dat derhalve niet bindend is voor, noch van toepassing is in deze lidstaat.
- (18) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het VEU en het VWEU, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van dit besluit en is dit niet bindend voor, noch van toepassing op Denemarken,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Het namens de Unie in het bij artikel 67 van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld opgerichte Comité van de Partijen, tijdens de 19e vergadering van dat comité, in te nemen standpunt houdt in dat geen bezwaar wordt gemaakt tegen de aanneming van de volgende handelingen:

- 1) aanbeveling betreffende de uitvoering van het Verdrag van Istanbul, gericht tot het Verenigd Koninkrijk, vervat in document IC-CP(2025)22prov;
- 2) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Andorra, vervat in document IC-CP(2025)23prov;
- 3) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot België, vervat in document IC-CP(2025)24revprov;
- 4) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Frankrijk, vervat in document IC-CP(2025)25prov;
- 5) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Italië, vervat in document IC-CP(2025)26prov;

- 6) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Nederland, vervat in document IC-CP(2025)27prov;
- 7) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Portugal, vervat in document IC-CP(2025)28prov;
- 8) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Servië, vervat in document IC-CP(2025)29prov, en
- 9) conclusies over de uitvoering van de door het Comité van de Partijen aangenomen aanbevelingen ten aanzien van Polen, vervat in document IC-CP(2025)30prov.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de datum van de vaststelling ervan.

Gedaan te ..., ...

Voor de Raad

De voorzitter
